

Teorija brez prakse mi je tuja

Na svojem zadnjem zasedanju so trije skupščinski zbori izvolili Milana Slemnika za novega predsednika izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana Center. Ob tej priložnosti smo ga obiskali in z njim napravili krajši pogovor o tem, kako naj bi izvršni svet deloval v naslednjem mandatu.

Milan Slemnik je mož, ki prihaja iz združenega dela. Dvaindvajset let je opravljal razne naloge in dolžnosti v proizvodnji, prav nazadnje je bil sedem let direktor tovarne baterij »Zmaj«, šele zadnji dve leti je opravljal poklicno funkcijo kot podpredsednik skupščine mesta Ljubljane, kjer je bil zadolžen za gospodarstvo. Torej prihaja na občinsko krmilo diplomiran ekonomist, ki je zrasel v združenem delu, ki je dobrega spoznal vse njegove utripe, se izšolal ob delu in šele nato zadržal v politične vode.

Dogovori: Kako bi lahko na kratko orisali smeri bodočega delovanja izvršnega sveta naše občine, saj vemo, da vsako po svojih sposobnostih in znanju kroji politiko?

Milan Slemnik: Glede na to, da prihajam iz vrst gospodarstvenikov, da sem veliko časa preživel v neposredni proizvodnji, se moji pogledi na politiko le nekoliko razlikujejo od pogledov onih, ki se od nekadašnjih poklicno ukvarjajo z družbenopolitičnim delom. Če tako lahko rečem, nisem profesionalno deformiran. Pri delu izvršnega sveta si bom prizadeval zadeve reševati s čisto konkretno plati. Vsakršno teoretiziranje in politiziranje, kateremu ne sledi praksa, mi je tuje. Zadeve si bom prizadeval izpeljati iz prakse za prakso. To bi bila moja najbolj splošna orientacija. V vsakem primeru pa sem za zelo tesen stik z gospodarstvom. Naša občina ima, kar zadeva združeno delo, zelo specifičen položaj. Neposredne proizvodnje v smislu tovarniških dimnikov nimamo, zato pa imamo obilico trgovin, gostinstva, negospodarskih dejavnosti – skratka dejavnosti terciarnega pomena. Glede tega je občina resnično v specifičnem položaju in glede na težak gospodarski trenutek ter na to, kar v občini imamo, se kaj lahko zgodi, da bi od dosedaj precej bogate utegnili zadržati na raven dotiranih; kajti, kot sem rekel, industrije ni, terciarne dejavnosti pa so nizko akumulativne. Prav tu bo treba poiskati nove, bolj

sveže in koristnejše usmeritve in menim, da so dejavnosti malega gospodarstva kot nalašč za to. Kar zadeva resolucijo, ki smo jo sprejeli, je ne bi kazalo dosti spreminjati. Drugače pa je s srednjeročnim planom, ki bo glede na situacijo nujno moral doživeti nekatere popravke in ne bo šlo vse tako, kot smo si v njem zamislili. Če vzamemo, da je precej padel realni osebni dohodek in z njim standard, je

Milan Slemnik

povsem jasno, zakaj je bil izpad dohodka v naši občini v povprečju večji, kot v drugih, kajti tu je v glavnem trgovina. Padel je tudi fizični obseg dohodka. Za drugo leto kakšnega bistvenega izboljšanja ne vidim. Resnično, v izvršnem svetu bomo morali veliko postoriti, čaka nas precej dela.

Dogovori: Ponovno se veliko govori o odgovornosti, delovni disciplini, produktivnosti. Ti problemi so se začeli zaostrovati. Kaj namerava ukreniti izvršni svet, da bi se povečala odgovornost in delovna disciplina?

Milan Slemnik: Vprašanje odgovornosti, bolje rečeno neodgovornosti, je v tem trenutku bolj aktualno kot kdajkoli prej. Na tem področju nam stvari ne gredo od rok. Hudo bi se motili, ko bi trdili, da je samo neodgovornost kriva za nastali položaj; je pa eden od vzrokov, je sestavni

del tega trenutka. Eno pa je gotovo – o odgovornosti je treba govoriti konkretno in tukaj bo izvršni svet stvari močno zaostрил, pa naj gre za odgovornost pri pospeševanju izvoza ali pa za odgovornost za poslovanje znotraj sozd, DO in tozd, zlasti odgovornost individualnih poslovnih organov. Podobno je z delovno disciplino, za katero menim, da je ni tam, kjer ni dobre organizacije dela. Naši delavci v neposredni proizvodnji, za tekočimi trakovi dosegajo produktivnost, ki je enaka oni na zahodu. Tu torej ni nič narobe. Stvari pa šepajo drugje, zunaj neposredne proizvodnje, v režiji, pripravi, pa še kje. Na ta področja bi morali usmeriti vse napore. V delovnih skupnostih še vedno ni zaživel duh zakona o združenem delu, še vedno nočejo nič slišati o svobodni menjavi dela, do tozodov se obnašajo proračunsko in so marsikje leglo ter žarišče tehnokratizma. To bomo morali odločno popraviti, tja usmeriti ost naših pozitivnih prizadevanj.

Dogovori: Zaupajte nam še, kakšno je vaše mnenje o informativnem sistemu v občini, ali mislite, da Dogovori opravljajo svoje poslanstvo?

Milan Slemnik: Če sem povsem odkrit, Dogovorov vsaj do sedaj nisem natančno prebiral, kolikor pa sem jih, nimam propomb. Nasploh pa mislim, da je takšen informativni sistem potreben, še več, treba ga je še nadalje razvijati in izpopolnjevati. V zadnjem času smo bili ravno na tem področju priče, kako lahko padajo tabuji in kako koristna je pravočasna in resnična informacija. Sem pristaš zelo odkrite in jasne besede in tabuji so mi tuji, pravzaprav jih sploh ne bi smelo biti. Pretok informacij v našem prostoru je pač takšen, da ljudje slejko prej zvedo tudi za tisto, kar so uradna sredstva obveščanja skušala prikriti ali lakirati in če tega jasno ne povemo, javna občila izpadejo neresno ali pa se celo zamaje zaupanje v resničnost njihovega poročanja. Žal smo Slovenci glede tega še vedno konservativnejši od drugih jugoslovanskih narodov in narodnosti. Ljudi je treba o vsem pravočasno obvestiti.

Pogovor vodil TADEJ BRATOK

OMEJEVANJE INVESTICIJ TUDI V CENTRU

Investicije pod drobnogledom

Po podatkih SDK za prvo polletje je bila predračunska vrednost letošnjih jugoslovanskih investicij približno tolikšna, kot je letna vrednost družbenega proizvoda; v gradnji je bilo kar 26.000 objektov v vrednosti 1300 milijard dinarjev...

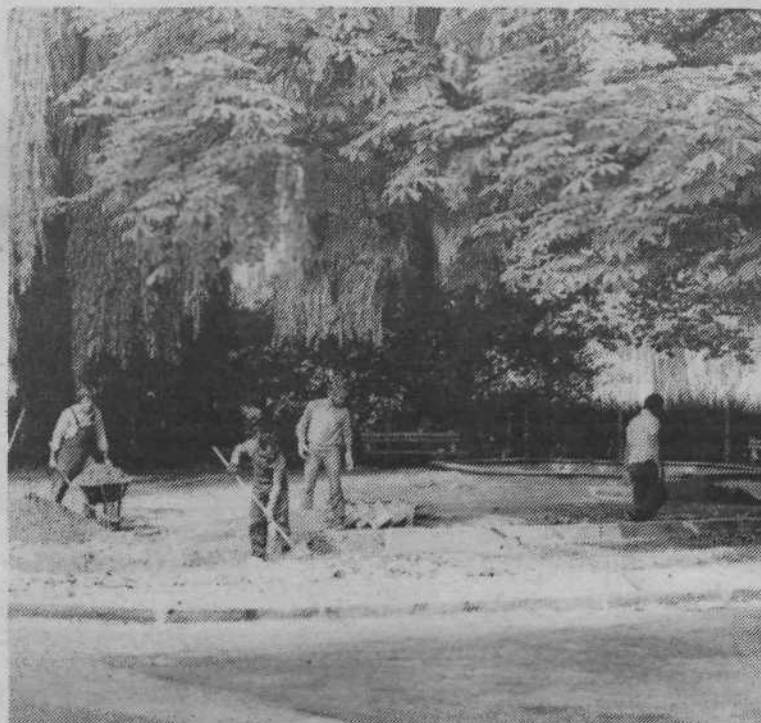
V Sloveniji je bilo nad 3000 investicijskih objektov. V občini Ljubljana Center pa je bilo v polletju evidentiranih 437 investicijskih objektov: 99 so jih gradili na območju občine Ljubljana Center, 168 na območju drugih ljubljanskih občin, zunaj Ljubljane pa 170 investicijskih objektov. Od 437 objektov jih je ta čas že skoraj 200 dokončanih.

Tako kot drugod smo tudi v naši občini, po sprejmu zakonskih omejitev investiranja, predvsem pa po odločnih sklepih julijskega zasedanja skupščine SR Slovenije, začeli širše preverjati upravičenost investicij: katere bomo nadaljevali, katere za vedno ustavili in katere odložili za boljše čase. Žal moramo poudariti, da smo bili v tej pomembni stabilizacijski aktivnosti preveč forumski ter da so predvsem subjektivne družbene sile v združenem delu (pa tudi na občinski ravni) dale akciji premalo poudarka! Prav aktivnost družbenopolitičnih organizacij na vseh ravneh pa bi morala biti tista, ki bi spodbujala kvaliteto investiranja, takšno investiranje, ki omogoča večji dohodek na podlagi večje in bolj kvalitetne proizvodnje. Odveč je k temu dodati, da bi bilo treba vendarle že začeti uveljavljati samoupravno investicijsko sporazumevanje združenega dela ter presegati ozke, lokalne investicijske interese številnih temeljnih organizacij. Predvsem pa bi bilo prav, da investicijsko politiko čimbolj demokratiziramo ter se povsod upremo kakršnemukoli »sanjarjenju« v zaprtem krogu, ki je že tolikokrat in prevečkrat »naplaval« neracionalno investicijo.

Naj povemo, da je izvršni svet občine Ljubljana Center pri preverjanju usklajenosti investicij z družbenimi kriteriji investicijskih naložb in ekonomsko stabilizacijo že v juliju predlagal, naj se odloži nadaljnja gradnja 16 objektov v skupni vrednosti 1,9 milijarde dinarjev ter naj se skrči investicija na enem objektu v vrednosti 205,7 milijona dinarjev.

Predlog ne sme biti nekaj dokončnega, investicijski programi morajo biti še naprej pod drobnogledom, vsestransko naj se razčistijo odnosi na tem pomembnem področju družbene potrošnje!

s. č.

Otroško igrišče na Privozu ob Ljubljani je sedaj seveda kot bi ga iz škaflice vzeli. Kaj bi tudi ne bilo, ko pa je občinska komunalna skupnost dala nalog in denar, podjetje Rast pa pridne roke in vse potrebno. Nasploh lahko rečemo, da je zadnje leto med pristojnimi precej več posluha za otroke, saj se otroška igrišča urejajo tako, kot se spodobi. In prav je tako, saj so bila dolga leta med bolj vidnimi kamni spotike.

IZVRŠNI SVET OBČINSKE SKUPŠČINE O NASILNIH VSELITVAH

Odločneje proti nasilnim vselitvam

Čimprej moramo pripraviti poročilo o tem, kje so nasilno vseljena stanovanja in v kakšnem stanju so, so ugotovili na seji izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana Center. Prav tako so se člani izvršnega sveta odločno zavzeli za upravno pot pri reševanju nasilnih vselitev v občini.

Upravna pot je namreč hitrejša, saj traja postopek od prejema zahteve do izdaje odločbe o izselitvi v večini primerov manj kot mesec dni. Hkrati je seveda treba dodati, da postopek glede nezakonitih vselitev tako na javnem tožilstvu kot tudi na sodišču traja okoli dva meseca.

V informaciji o nasilno in nezakonito zasedenih stanovanjih, s katero je postregel mestni komite za urbanizem, komunalne in gradbene zadeve, so predvsem podatki za občino Cen-

ter, v kateri je tudi večina nezakonito zasedenih stanovanj.

Tako je Stanovanjska skupnost Ljubljana Center v letu 1979 vložila 15 tožb za izpraznitev stanovanja preko sodišča, v letu 1980 pa je bilo teh tožb 40. Neizvršenih je ostalo 29 tožb. Upravni organ gradbene skupnosti je v letu 1980 od predlaganih 12 prisilno izpraznil 8 stanovanj, sodišče pa od 32 razpisanih 20. V letu 1980 je bilo torej v občini Ljubljana Center prisilno izpraznjenih 28 stanovanj, poleg tega so rešili tudi 6 primerov,

ko so »črni« stanovalci dobili druga stanovanja in so se sami izselili.

V letu 1981 so na stanovanjski skupnosti razpisali in opravili 5 prisilnih izpraznitev, približno enako število stanovanj pa bodo skušali izprazniti še ta mesec. Ta trenutek je po podatkih Javnega tožilstva v Ljubljani v postopku 73 posameznikov, ki so se nasilno vselili, upravni organi pa obravnavajo 37 posameznikov.

Kot je ugotovilo Temeljno javno tožilstvo v Ljubljani, so storilci večinomla mlajše osebe, ki so si komaj ustvarile družino, imajo nizke dohodke, po narodnosti pa jih je 90,72 odstotka iz drugih republik.

Komite za urbanizem, komunalo in gradbene zadeve pa omenja med

vzroki za nasilne vselitve premajhno število stanovanj, neupoštevanje določil samoupravnega sporazuma o minimalnih življenjskih razmerah delavcev, prikrivanje nezakonitih vselitev s strani hišnih svetov in stanovalcev.

To je le nekaj glavnih vzrokov za nezakonite vselitve, ki pa jih bo moč omejiti le s hitrim in strogim ukrepom, to je po upravni poti.

V republiški skupščini sicer trenutno teče postopek za sprejem zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o stanovanjskih razmerjih. Ta pa glede nezakonitih vselitev prinaša le to novost, da bi bil rok za vložitev tožbe oziroma izdaje odločbe o izselitvi dve leti od vselitve, torej leto dni dlje, kot do sedaj.

DEJAN VODOVNIK